לא שנו אלא לענין טומאה אבל לענין אכילה טהורין *בפני עצמן וטמאים בפני עצמן ולוי אמר אפילו לאכילה נמי מצטרפין ורב אסי אמר טהורים לעצמן וטמאין לעצמן איכא דאמרי פליגא אדרב ואיבא דאמרי לא פליגא מיתיבי מיתת פרה וחיי גמל אין מצטרפין זה עם זה הא מיתת שניהם מצטרפין ומני לרב אסי אימא הא חיי שניהם מצטרפין ומני רבי יהודה היא *דאמר ²אבר כן דהי נוהג בטומאה אבל מיתת שניהם מאי לא מצטרפי א"כ מאי איריא דרהיט ותני מיתת פרה וחיי גמל הא אפילו מיתת שניהם לא מצטרפי ועוד תניא חצי זית פרה בחייה וחצי זית גמל במיתתה אין מצטרפין אבל חצי זית מפרה וחצי זית מגמל בין בחייה בין במיתתה מצטרפין קשיא רישא אסיפא אלא לאו שמע מינה מיתת שניהם מצטרפין אמר לך רב אסי האי תנא סבר *איסור חל על איסור אמר

מתכנות תטורות הלכה יח:

[חולין לג.]

מנ ב מ"י, פ"ה סם כלי ג ובאיזך מ"ד:

חולין לא:

וכן לאחר: אכילה לא מצטרפין ומוקים כו' ע"ש

ע"ש

[חולין קיג: וב"ג]

לענין אכילה אבל בטהורה לא טמאה כו' ע"ש

וחי"ת טיבי כו' רש"ק

להתחייב משום נגלה וגלה כו' ע"ש

כדאמרי' סתם וילף מת"כ לפי כו' ע"ש

רי"ל נבאר בסורם מן סתי

עי' נרש"ק

דבסמה כו' ע"ש

אלא איסור אבר מן סתי כו' ע"ש

משום אבר מן סתי כס"ד ע"ש

קשיא רישא אסיפא פי' אי הא דקאמר כו' ע"ש

אלא ר"ל כין במיתה שניהם כין בחייהם וש"מ דמיתת שניהם מצטרפין והא דקאמר כו' ע"ש

מוכח שפיר דמיתת שניהם מצטרפין אמר כו' ע"ש

מתא איסור חל על איסור (ג) ואנא קאמינא דמ"ד אין איסור חל על איסור כדפירשנו לעיל דטלטו אמורתי פליגי אליבא דמ"ד אין איסור חל על איסור: מאי

ממאה עם נבלה בהמה טהורה מגא נענין טומאה הטנע בהן דבהרוייהו כתיב (ויקרא יא) הטנע בנבלתה יטמא אבל ג) לענין אכילה לחייב עליה משום לא תאכלו כל נבלה (דברים יד) לא מצטרפין אלא נבלות טהורים בפני עצמן מצטרפות זו עם זו ונבלות טמאות בפני עצמן (ה) (אבל ג) לענין איסור אכילה לא מצטרפין) דאין איסור חל על איסור ואייב שהים אחת משום בהמה טמאה ואחת משום נבלה: איכא דאמרי הא דרב אסי פליגא אדרב • ומאינו לאוקמא (דקסבר) האי דקאמר רב אסי ז)טהורה לעצמה וטמאה לעצמה (ב) (משום) דבין לענין טומאה *ובין לענין אכילה ומוקים רב אסי למתניתין דהני כל הנבלות מצטרפות הייט טהורין בפני עצמן וטמאין בפני עצמן ואפילו לענין טומאה והייט פליגא אדרב ח) [וא"ד לא פליגא דמלינן] לאוקמי נמי לדרב אסי כדרב וכי קאמר רב אסי טהורין לעצמן לענין אכילה אבל לטומאה הכי נמי דמצטרפין והייט כרב: מיתה פרה וחיי נמל. שאם נטל חלי זית מפרה מתה ואחר חלי זית מנמל חי ואכלם אינם מצטרפין לחייב לא משום נבלה דמיתת פרה ולא משום אבר מן החי הבא מנמל חי: הא מיתת שניהם • שנטל חלי זית מפרה מתה וחלי זית מנמל מת מצטרפין לטומאה וקשיא לרב אסי אליבא דמ"ד דפליגא אדרב דקאמר אפילו לענין טומאה נמי טמאות לעצמן וטהורות לעצמן אבל לרב לא מלי לפרוכי דרב מלי לאוקמי להא דוקיא דהא מיתת שניהם מצטרפין לענין טומאה קאמר: אימא הא חיי שניהן מצטרפין • לכזית אבר מן החי: ומני ר' יהודה היא: דאמר בפרק ניד הנשה (חולין דף קא:) דאבר מן החי טהא נמי בטומאה: אבל מיתת שניהן [מאי] לא מצטרפי • משום דטהורות לעצמן וטמאות לעצמן: אם כן • אמאי רהיט ותני בריישא מיתת פרה וחיי גמל אין מצטרפין משום דזה חי וזה מת הא אמרינן אפילו מיתת שניהן לא מצטרפין אע"ג דשניהם מתים ואיתמי הכי מיתת פרה וחיי גמל שניהם אין מצטרפין אלא ודאי דמדהני מיתת פרה וחיי גמל אין מצטרפין מכלל דסבירא ליה דהא מיתת שניהן מצטרפין וקשיא לרב אסי: ושוד תניא חלי זית פרה וכו' • אבל חלי זית מפרה וחלי זית מנמל בין בחיין שניהן חיין בין ז) במיתת שניהן מצטרפין והייט סיפא דהאי ברייתא דלעיל דקתני מיתת פרה וחיי גמל: קשיא רישא • דקתני מיתת פרה וחיי גמל וכו' דדייקת הא מיתת שניהן לא מצטרפין אלא סיפא דקתני אבל חלי זית מפרה בין בחייה בין במיתתה מצטרפין אלא רישא מיתת שניהן וקשיא לרב אסי לאוכא דאמרי דפליגא אדרב: אמר לך רב אסי האי תנא קסבר איסור חל על איסור • דאמרי דפליגא אדרב: דאמר לך רב אסי האי תנא סבר איסור חל על איסור: ושוד תניא חלי זית פרה וחלי זית מנמל בין בחיין שניהן חיין בין ז) במיתת שניהן מצטרפין והא דקתני ברישא לי דאין איסור חל על איסור: אלא סביראה לי הכי אלא סבירא לי דאין איסור חל על איסור ומיתת שניהן אין מצטרפין והא דקתני ברישא מיתת פרה וחיי גמל אין מצטרפין הייט נבלה ואבר מן החי ז) *דלבהמה עמאה אלא אתי איסור נבלה וחייל אאיסור אבר מן החי והא דקתני סיפא חלי זית מפרה בחייה וכו' הכם ליכא איסור נבלה דבבהמה עמאה ליכא איסור נבלה *אלא איסור בהמה עמאה ואבר מן החי • עמין אחר קשה רישא אסיפא הא ח) רישא דקתני חלי זית מפרה בחייה וחלי [זית] מנמל במיתתה אין מצטרפין קשה להא סיפא דקתני אבל חלי זית מפרה וחלי זית מנמל בין בחייה בין במיתתה מצטרפין הא דקתני בין בחייה בין במיתתה משמע ליה בין במיתת חדא וחיי חברתה וקתני מצטרפין אלא לאו ש"מ המיתת שניהן מצטרפין וה"ק אלא מאי איתי לך למימר דלא תיקשי רישא לסיפא הכי צריך לפרושי להא סיפא דקתני [בין] בחייה בין במיתתה חדין בין במיתתה בין במיתת שניהן *וקתני דמצטרפין וקשיא לרב אסי לאוכא דפליגא אדרב דמשמע דסבירא ליה לרב אסי דאפילו לטומאה נמי אין מצטרפין: אמר לך רב אסי האי תנא סבר וכו' ולא ח) מ"ה: אמר

מתא איסור חל על איסור (ג) ואנא קאמינא דמ"ד אין איסור חל על איסור כדפירשנו לעיל דטלטו אמורתי פליגי אליבא דמ"ד אין איסור חל על איסור:

רבינו גרשום

לא שנו • הא דתנן דנבילות מצטרפות זה עם זה דמשמע דאפילו נבלות בהמה טמאה עם נבלה בהמה טהורה: אלא לענין טומאה • לענין נגיעה דבתרוייהו כתיב הטנע בנבלתה יטמא: אבל לענין אכילה • כגון לחייב עליהן משום לא תאכל נבלה לא מצטרפי אלא בענין דליתי במהורין בנבלת מהורין שעיר כזית בפני עצמו ובטמאין בפני עצמן ס"ם משום דכבהמה טהורה ולא חייל עלה איסור לא תאכל דקסבר רב דאין איסור חל על איסור ולהכי לא מצטרפי וכן בבהמה טהורה יש בה איסור לא תאכל נבלה בלבד ולא איסור טומאה והאי דקאמר וטמאים בפני עצמן איסור טומאה קאמר או דמצטרפי עם מהורין לטומאה או דאי איכא במטאין לחודייהו כזית אית בהו איסור טומאה ולא איסור אוכל נבלה דאין איסור חל על איסור: איכא דאמרי • הא דרב אסי פליגא אדרב דקסבר האי דקאמר רב אסי מהורה לעצמה וטמאה לעצמה משמע דבין לענין טומאה ובין לענין אכילה קאמר ורב לא קאמר הכי: ואיכא דאמרי לא פליגא • אדרב האיל ומצטרפין שוויה משום טומאה אלא כדרב דהיכא קאמר מהורה בפני עצמה וטמאה בפני עצמה לענין אכילה קאמר אבל לענין טומאה הכי נמי דמצטרפין: מיתת פרה וחיי גמל • כגון שאם חלש חצי זית מפרה מתה וחצי זית מנמל חי אין מצטרפין לטומאה דהא גמל חי: הא מיתת שניהם • מצטרפין לטומאה וקשיא לרב אסי (ואיכא למימר) (לטמא) דאמר דפליגא: אימא הא חיי שניהם מצטרפין: לכזית אבר מן החי: וכמי ר' יהודה היא • דאמרינן בפרק ניד הנשה דאבר החי נוהג נמי במטאה: אבל מיתת שניהם לא מצטרפי א"כ מאי איריא דרהיט ותני בריישא מיתת פרה וחיי גמל אין מצטרפין • כלומר משום דזה חי וזה מת הא אמרת אפ' מיתת שניהן אין מצטרפין אע"ג דתרוייהו מיתתן אלא ודאי מדנקט מיתת פרה וחיי גמל לא מצטרפין ש"מ דהא מיתת שניהם מצטרפין וקשיא לרב אסי: ועוד תניא חצי זית פרה בחייה וחצי זית מפרה בחייה בין בחיי שתיהן דמיתת שתיהן וקאמר דמצטרפי וקשיא רישא מיתת פרה וחיי גמל כו' • דדייקינן לה דבמיתת שתיהן לא מצטרפי אלא חצי זית מפרה וחצי זית מגמל דבין במיתת שתיהן וקשיא לרב אסי דאמרי דפליגא אדרב: אמר לך רב אסי האי תנא סבר איסור חל על איסור: ולא לא סיפא דקתני אבל חצי זית מפרה בחייה בין בחיי שתיהן ברישא נמי מצטרפת מיתת שתיהן דהא אמרי דפליגא אדרב: אמר לך רב אסי האי תנא סבר איסור חל על איסור: ולא לא סיפא דקתני בין בחייה בין במיתתה מצטרפין דהאי בין בחייה משמע בין בחיי חברתה ובין בחיי חברתה דהאי בין בחייה בין במיתתה תרוץ הכי בין בחייה בין במיתתה מצטרפין דקתני דמצטרפין וקשיא לרב אסי דאמרי פליגא אדרב דמשמע דאית ליה לרב אסי חבי צריך לפרושי • לאוכא דקתני בין בחייה ובין במיתתה בין בחייה ובין במיתתה מצטרפין דקתני דקתני בין בחייה ובין במיתתה היינו בין בחיי שתיהן בין בחיי שתיהן וקאמר דמצטרפי וקשיא רישא מיתת פרה וחיי גמל כו' • אבל חצי זית מפרה בחייה כו' • דדייקינן לה דבמיתת שתיהן לא מצטרפי אלא חצי זית מפרה בחייה ובין בחיי שתיהן ברישא נמי מצטרפת מיתת שתיהן וקשיא לרב אסי: אמר לך רב אסי האי תנא סבר איסור חל על איסור: ולא לא ש"מ • מדסיפא מצטרפת מיתת שתיהן דמיתת שתיהן לא מצטרפי אלא חצי זית מפרה בחייה ובין בחיי שתיהן ברישא נמי מצטרפת מיתת שתיהן וקשיא לרב אסי: אמר לך רב אסי האי תנא סבר איסור חל על איסור: ולא לא ש"מ המיתת שניהן מצטרפין וה"ק אלא מאי איתי לך למימר דלא תיקשי לך רישא לסיפא הכי צריך לפרושי להא סיפא דקתני בין בחייה בין במיתתה חדין בין בחייה בין במיתת שניהן *וקתני דמצטרפין וקשיא לרב אסי לאוכא דפליגא אדרב דמשמע דסבירא ליה לרב אסי דאפילו לטומאה נמי אין מצטרפין: אמר לך רב אסי האי תנא סבר וכו' ולא ח) מ"ה: אמר

שיטה מקובצת

א) על תיבות וקשיא לרב אסי נרשם על כל תיבה קו לסעלה להורות כי לש"ד האי לסתקע: ב) אבל סמאין ומהורין לענין: ג) אבל סמאין ומהורין לענין: ד) מהורים לעצמם וסמאים לעצמם משמע דבין תיבת משום נמחק: ה) אדרב וא ר לא פליגא אדרב דמצינא לאוקמי: ו) בין במיתתה שניהן מתין מצטרפין: ז) הוי דברהמה אות לי נמחק: ח) דהא דקתני רישא חצי: ט) ולא סן המורה: י) דבעלמא כגון נבי אעות אשה ואשת אח אמרינן אין: יא) נבלה וחלב פרפה ואטו: יב) נמי אאיסור חלב טומאה תיבת נבלה ל"ש: יג) אדרב שבא רב אסי לאשמועינן דאף לענין טומאה לא נצטרף חצי זית פרה וחצי זית נמל וא"ת: יד) והנבלות מצטרפי דמשמע: טו) ומשאתו שוין מצטרפין: יז) אכילה אבל כגון:יח) לליסנא קמא דפליג תיבת דקאמר נמחק: יט) קפריך תימה דהיכי תיבת תו נמחק: כ) מסמא אלא ודאי דרישא מיירי לענין אכילה כדפי' ודומיא דהכי דייקינן לענין אכילה הא מיתת שניהם מצטרפין שוויה משום טומאה ריש לאסר דרישא נמי הא"ל לענין טומאה דחיי: כא) תיבת דתם נמחק: כב) ציורף מבשר הפרה: כג) וכ"ש הבא דאיכא כזית: כד) דפסור משמע דה"ג לענין מתאה: כה) אכילה ובשר מן החי מיקרי וא"כ: כו) ולשון דסס' מעילה ותיבות רבנו משה מקצתי נמחק: כז) אסיפא אלא ש"מ תיבת אלמא נמחק: כח) מצטרפין ורוצה לומר בין במיתתם שניהם מתים ובין בחייהם שניהם חיים הוא תיבת ויש נמחק: כט) בין בחייהם ר"ל אות ן' נמחק: ל) שניהם דכל דכן הוא: לא) איסור בעלמא כמו הבא ואנן קי"ל אין איסור חל על איסור ואנן משונן הבא כמו בעלמא:

לקמן

Torah-Box.com
diffusion du judaïsme aux francophones
Tél. FR : 01.80.91.62.91 - Tél. ISR : 077.466.03.32 - contact@torah-box.com